

آلترناتیو

ضد سرمایه داری

و آلترناتیو

اپوزیسیون

////////////////////////////////////

کارگران ضد سرمایه داری / تیر ۱۴۰۱

کار مزدی اساس وجود سرمایه داری است. سرمایه کارگران را از دخالتگری در مورد نوع، مقدار، ساعت و شرایط کار، ساقط می سازد. کارگر را به وسیله و ابزار کار بدل می سازد که از تصمیم گیری در مورد کار و زندگی و سرنوشت خود محروم است. سرمایه برای سودآوری خود، نیازهای انسانی کارگر و رشد آزاد جسمی و روحی کارگران را لگدمال می کند. با افزودن ساعات کار، بالا بردن شدت کار، اضافه کاری اجباری، افزایش سن بازنشستگی، کاهش دستمزدها، افزایش بهای وسایل معیشتی، کار کودکان، کار رایگان خانه داری، بیکارسازی و از همه این راهها به سود دلخواه دست می یابد. تا سرمایه داری پابر جاست در بر همین پاشنه می چرخد و جنگ ما از اینجا آغاز می گردد.

اما اپوزیسیون جمهوری اسلامی بر این نظر است که منشأ بدبختی مانه سرمایه داری که بی کفایتی حکومتگران است. چرا چنین می گویند؟ جواب روشن است. این اپوزیسیون، بخشی از طبقه سرمایه دار است. بخش داخل کشوری آن خود دست اندر کار استثمار وحشیانه طبقه کارگر ایران است. با پرداخت نازل ترین دستمزدها، سرکوب اعتراضات و تشکل یابی، گران کردن کالاها، به تعویق انداختن چند ماهه دستمزدها، اخراج و بیکار سازی کارگران، روز و شب می گذرانند. اپوزیسیون با عوامفریبی بر طبل بی کفایتی حکومتگران می کوبد تا سرمایه داری را از تیر رس مبارزات کارگران دور سازد. اختلاف اینان با حکومت اسلامی سرمایه در انتخاب راههای مسالمت آمیز با دنیای سرمایه داری غرب است تا صادرات و واردات، نیازهای

فنی و تکنولوژیک و مبادلات و ارتباطات اقتصادی و سیاسی نظام سرمایه داری بدون حضور تحریمها هر چه ارزانتر و راحت تر صورت پذیرد. اما آیا همسویی و همکاری دولتهای افغانستان و عراق و ترکیه و خیل بسیاری از کشورهای دیگر با اردوگاه سرمایه داری غربی گرهی از زندگی کارگران این کشورها وا کرده است؟! سرمایه داری غرب خود در بحران دست و پا می زند و هر روز عرصه را بر کارگران تنگ تر می کند. کافی است ببینیم که تمام جهان سرمایه داری چگونه جنگ اوکراین را بهانه ساختند تا ارزاق، کرایه خانه و قیمت بنزین را گران کنند!! سرمایه داری غرب با سرعت بیشتر از پیش به استقبال توحش، زن ستیزی و نژاد پرستی روی آورده، به زد و بند و مماشات با جمهوری اسلامی و طالبان و رژیمهای مشابه مشغول است.

راه خلاصی طبقه ما اینست که در مبارزات خود بطور شفاف و مستقیم، سرمایه را مورد تعرض قرار دهیم و فریاد زنیم که:

۱- کلیه اطلاعات، آمارها، اسناد، گزارشات و اخبار مربوط به پروسه تولید، گردش، توزیع و سامان پذیری محصول اجتماعی سالانه کار و تولید، کل داده-های مربوط به منابع طبیعی، ذخائر زیرزمینی، مسائل زیست محیطی، برنامه ریزی ها، سیاستگذاری ها، داد و ستدهای داخلی و خارجی، مناسبات دیپلماتیک کشورها باید به صورت جامع، روتین و سیستماتیک در اختیار همه آحاد انسانها قرار گیرد. تمامی امکانات لازم برای دسترسی همه افراد به این اطلاعات باید فراهم گردد.

۲- محصول کار و تولید سالانه طبقه ما دهها هزار تریلیون تومان است. کل این محصول باید صرف معیشت مرفه همه افراد جامعه اعم از شاغل، بیکار، بازنشسته و خانه دار گردد. دارو، درمان، آموزش از مهد کودک تا دانشگاه، ایاب و ذهاب، بهترین شکل نگهداری از کودکان، سالمندان، معلولان، آب، برق، گاز، خوراک و پوشاک، مسکن، وسایل خانه، تلفن، اینترنت، همه و همه باید به طور کامل از سیطره خرید و فروش خارج و رایگان گردد.